

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

POZITIVNA
CRNA GORA

PRIMLJENO:	11. 02. 2015. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	23-1/14-14/8
VEZA:	
EPA:	656 XXV
SKRAĆENICA:	PRILOG:

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku Skupštine

n/r g-dina Ranka Krivokapića

Podgorica 11.02.2015. godine

Na osnovu člana 148 poslovnika Skupštine, na **Predlog zakona o Ustavnom sudu Crne Gore**, podnosimo sljedeće amandmane:

AMANDMAN I

U članu 9 Predloga zakona nakon stava 1 dodaje se novi stav 2 koji glasi:

„Na javni poziv mogu se prijaviti samo kandidati koji najmanje 4 godina prije raspisivanja oglasa nijesu:

- 1) obavljali funkciju člana organa političke partije;
- 2) bili neposredno birani na lokalnim, parlamentarnim ili predsjedničkim izborima;
- 3) obavljali funkciju člana Vlade”

Postojeći stavovi 2, 3, i 4 postaju stavovi 3, 4 i 5.

Obrazloženje.

Ovo ograničenje značajno smanjuje politički uticaj na izbor sudija Ustavnog suda.

KLUB POSLANIKA POZITIVNE CRNE GORE

| Bulevar Svetog Petra Cetinjskog 10, Podgorica | pozitivna@skupstina.me | +382 20 404 583 | www.pozitivna.me |

AMANDMAN II

U članu 54 Predloga zakona stav 3 mijenja se i glasi:

„U postupku pred Ustavnim sudom koji je pokrenut u skladu sa stavom 1 tačka 1 i 2 ovog člana, Ustavni sud je dužan da odluči najkasnije u roku od 60 dana od dana podnošenja predloga.“

U članu 54 nakon stava 3 dodaje se novi stav 4 koji glasi:

„U postupku pred Ustavnim sudom koji je pokrenut u skladu sa stavom 1 tačka 3 i 4 ovog člana, Ustavni sud je dužan da odluči najkasnije u roku od 12 mjeseci od dana podnošenja predloga.“

Obrazloženje:

Umjesto formulacije da je postupak "hitan", neophodno je propisati rokove u kojima je Ustavni sud dužan da odlučuje u predmetima. Ovo posebno obzirom na neprihvatljivu višegodišnju praksu u radu ovog suda, koji je o pojedinim inicijativama koje su osporavale samo jednu odredbu zakona, odlučivao 5 ili 6 godina nakon podnošenja inicijative. Takođe, propisivanjem rokova značajno bi se umanjila mogućnost da sud arbitretno i bez jasnih kriterijuma odlučuje o pojedinim inicijativama, dok druge ne razmatra više godina, čime se pojačavaju sumnje u nezavisnost Ustavnog suda i dodatno doprinosi javnom nepovjerenju u njegov rad.

AMANDMAN III

U članu 56 Predloga zakona nakon stava 1 dodaje se novi stav:

„Ako prihvati inicijativu koja je podnešena u skladu sa stavom 1. ovog člana, Ustavni sud je dužan da odluči najkasnije u roku od 12 mjeseci od dana prihvatanja inicijative.“

Obrazloženje:

Amandmanima se propisuju rokovi za postupanje Ustavnog suda, koji su Zakonom ponovo izostavljeni a koji stvaraju veliki problem u pravovremenom ostvarivanju prava pred ovom institucijom.

AMANDMAN IV

U članu 64 Predloga zakona stav 1 tačka 1 mijenja se i glasi:

„1) ako je u toku postupka zakon usaglašen sa Ustavom i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima, odnosno drugi propis ili opšti akt sa Ustavom i zakonom, osim ako nijesu otklonjene posljedice neustavnosti i nezakonitosti i ako nije nadoknađena šteta svim licima koja su je pretrpjela primjenom zakona, odnosno drugog propisa ili opšteg akta, kada će se postupak nastaviti;”

U članu 64 stav 1 tačka 2 se briše.

U članu 64 stav 1 postojeće tačke 3 i 4 postaju tačke 2 i 3.

Obrazloženje

Ovim amandmanima (amandman 4, 5 i 6) otklanja se nedostatak teksta Predloga zakona, koji direktno omogućava da se posljedice neustavnosti i nezakonitosti nikada ne otklone. Takođe, sada predloženi tekst djeluje podsticajno na sve one koji su u mogućnosti da donose opšte akte, da upravo u svom interesu i donose akte koji su neustavni i nezakoniti. Naime, u slučaju pokretanja postupka, svaki donosilac neustavnog akta može tražiti da se zastane sa postupkom i zatim sam da otkloni neustavnost i nezakonitost iz svog akta. U tom slučaju izostala bi odluka Ustavnog suda i sve posljedice koje je neustavni i nezakoniti akt proizveo, ostale bi na snazi. Zato je, u slučaju davanja ovakve povoljnosti donosiocima neustavnih i nezakonitih opštih akata, neophodno propisati njihovu obavezu da nadoknade štetu koju su napravili neustavnim i nezakonitim djelovanjem. U protivnom, mogućnost da donosioci neustavnih i nezakonitih opštih akata mogu da izbjegnju otklanjanje posljedica njihovog neustavnog i nezakonitog rada, djelovaće podsticajno da se Ustav i zakon krši bez posljedica uvijek kada je to u njihovom interesu i na štetu lica na koje se opšti akt primjenjuje. Ovim amandmanima omogućava se nastavak postupka i otklanjanje posljedica neustavnosti i nezakonitosti, odnosno obustavljanje postupka samo u slučaju kada se te posljedice otklone.

AMANDMAN V

U članu 65 Predloga zakona stav 2 nakon riječi "akta" dodaju se riječi:

„a posebno da li je nadoknađena šteta svim licima koja su je pretrpjela primjenom tog zakona, odnosno drugog propisa ili opšteg akta.”

U članu 65 stav 3 nakon riječi "akta" dodaju se riječi:

„i ako je nadoknađena šteta svim licima koja su je pretrpjela primjenom tog zakona, odnosno drugog propisa ili opšteg akta“.

U članu 65 stav 4 nakon riječi "akta" dodaju se riječi:

„i ako nije nadoknađena šteta svim licima koja su je pretrpjela primjenom tog zakona, odnosno drugog propisa ili opšteg akta“.

Obrazloženje

Obrazloženje isto kao i za amandman IV.

AMANDMAN VI

U članu 67 Predloga zakona stav 1 mijenja se i glasi:

„Svako kome je povrijeđeno pravo konačnim ili pravosnažnim pojedinačnim aktom, donijetim na osnovu zakona ili drugog propisa i opšteg akta za koji je po njegovoj inicijativi odlukom Ustavnog suda utvrđeno da nije bio ili da nije u saglasnosti sa Ustavom, potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima ili zakonom, ima pravo da traži od nadležnog organa izmjenu tog pojedinačnog akta, ako ta izmjena ne utiče na prava savjesnih trećih lica. **Ukoliko ta izmjena utiče na prava savjesnih trećih lica, za štetu odgovara država.**“

U članu 67, stav 3 mijenja se i glasi:

"Odlukom kojom utvrdi da zakon ili drugi propis i opšti akt nije u saglasnosti sa Ustavom, potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima ili zakonom, Ustavi sud će, kada je to moguće obzirom na okolnosti slučaja, odrediti način naknade štete za sva lica kojima je povrijeđeno pravo konačnim ili pravosnažnim pojedinačnim aktom donijetim na osnovu tog zakona ili drugog propisa, nezavisno od toga da li su podnijeli inicijativu za ocjenu saglasnosti zakona ili drugog propisa i opšteg akta sa Ustavom, potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima ili zakonom."

U članu 67 poslije stava 3 dodaje se novi stav 4 koji glasi:

„Ako Ustavni sud ne odredi naknadu štete u skladu sa stavom 3 ovog člana, lica kojima je povrijeđeno pravo konačnim ili pravosnažnim pojedinačnim aktom donijetim na osnovu zakona ili drugog propisa i opšteg akta koji nije u saglasnosti sa Ustavom, potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima ili zakonom, imaju pravo naknade štete pred redovnim sudom, po tužbi koju su dužni podnijeti u roku od 3 mjeseca od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda.“

Obrazloženje

Pravo oštećenog lica da traži izmjenu pojedinačnog akta koji je donešen na osnovu neustavnog ili nezakonitog opšteg akta je uslovljeno postojanjem stečenih prava savjesnih trećih lica. Zbog toga je neophodno predvidjeti odgovornost države za štetu koju pretrpe lica, usled povrede prava konačnim ili pravosnažni pojedinačnim aktom donijetim na osnovu zakona ili drugog propisa i opšteg akta, a kojim je steklo pravo savjesno treće lica.

Takođe, predlog zakona propisuje da Ustavni sud može odrediti način naknade štete za sva lica kojima je povrijeđeno pravo pojedinačnim aktom donešenim na osnovu neustavnog zakona ili neustavnog i nezakonitog drugog propisa i opšteg akta. Bez propisivanja bilo kakvih mjerila na osnovu kojih bi Ustavni sud donosio ovakvu odluku omogućava se arbitrarno postupanje. Osim toga, nejasno je zašto bi uopšte bilo opravdano u nekim slučajevima odrediti naknadu štete zbog povrede prava, a u drugim slučajevima ne odrediti takvu naknadu. Stoga je neophodno propisati obavezu Ustavnog suda da, uvijek kada to okolnosti omogućavaju, odredi način na koji će se nadoknaditi šteta svakom kome je povrijeđeno pravo pojedinačnim aktom donešenim na osnovu neustavnog zakona ili neustavnog i nezakonitog drugog propisa i opšteg akta. Tako bi Ustavni sud omogućio otklanjanje posljedica neustavnosti i nezakonitosti, čime i odluke Ustavnog suda ne bi ostale samo deklaratorne i bez suštinskih posljedica.

Osim toga, da odluke Ustavnog suda ne bi bile samo deklaratorne, odnosno da bi se obezbijedilo otklanjanje posljedica, posebno naknade štete svim licima koja su je pretrpjela zbog primjene neustavnih zakona ili neustavnih i nezakonitih drugih propisa i opštih akata, neophodno je propisati pravo svakog lica koje je pretrpjelo štetu njihovom primjenom, da tu štetu nadoknadi pred redovnim sudom. U ovom slučaju radi se o klasičnom sticanju bez osnova jer je dio imovine nekog lica prešao u imovinu drugog lica po osnovu koju je odlukom Ustavnog suda prestao da postoji. Neotklanjanje takvih posljedica odluke Ustavnog suda bile bi samo deklaratorne prirode.

U članu 68 Predloga zakona nakon stava 3 dodaje se novi stav 4 koji glasi:

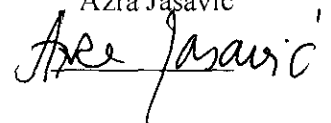
„O ustavnoj žalbi iz stava 1. ovog člana, Ustavni sud je dužan da odluči najkasnije u roku od 12 mjeseci od dana podnošenja ustavne žalbe.“

Obrazloženje

Ovaj amandman propisuje rok u koje je Ustavni sud dužan da odlučuje u postupku po ustavnoj žalbi. Ovakvo propisivanje neophodno je obzirom na neprihvatljivu višegodišnju praksu u radu ovog suda, koji je o pojedinim ustavnim žalbama odlučivao više godina. Takva praksa uzrokovala je da Evropski sud za ljudska prava ustavnu žalbu ocijeni nedjelotvornim pravnim sredstvom. Preciziranje roka u kome je sud dužan da odluči o ustavnoj žalbi omogućilo bi da ustavna žalba postane djelotvoran pravni lijek. Takođe, propisivanjem roka značajno bi se umanjila mogućnost da sud arbitrerno i bez jasnih kriterijuma odlučuje o pojedinim ustavnim žalbama, dok druge ne razmatra više godina, čime se pojačavaju sumnje u nezavisnost Ustavnog suda i dodatno doprinosi javnom nepovjerenju u njegov rad.

Poslanici:

Azra Jašavić

Srdan Perić

